

Tran til Garnisonshospitalet. Dette Beløb hører ligeledes til Regnskabet for 1852—53, da Tranen blev kjøbt, men Regningen er først indkommen 12te October 1853. Udvalget foreslaaer, at denne Sum udgaaer her, da den maa betragtes som en Regnskabspost.

16) (8 ad 9 a ad d). Af de her anførte Rd. 1444 11 f. skrive Rd. 712 64 f. sig fra de høiere Fouragepriser, hvilket Beløb udgaaer som Regnskabspost. Resten, Rd. 731 43 f., hidrører fra den militaire Maneges Udvidelse, hvilket Beløb Udvalget ikke for Tiden kan tilraade bevilget, da de fremkomne Oplysninger ikke retfærdiggjøre denne Overskridelse af Finantsloven.

17) (. . . b ad e). Skjøndt denne Overskridelse hidrører fra en Forøgelse af Artilleriskolens Elevantal paa en Tid, da Rigsdagen ikke var samlet (20de August 1852), uden at der var paatrængende Nødvendighed, foreslaaer Udvalget Summen bevilget, da Rigsdagen senere har billiget denne Udvidelse.

18) (9 ad 11). Udvalget har forgjæves søgt Oplysning om, hvormegret Mandskab har erholdt Marschpenge, men Krigsministeriet har meddeelt, at Mandskabet ikke altid har været beordret til de planmæssige Garnisonssteder: „dette har kun været Tilfældet, forsaavidt vedkommende Afdelinger paa den Tid, Indkaldelsen fandt Sted, befandt sig paa Garnisonssteder.“ Idet Udvalget tilraader at bevilge den forlangte Sum, maa det udtales, at det ikke kan anses det som rigtigt at beordre Rekrutterne og give dem Marschpenge uden til de planmæssige Garnisonssteder, da ellers Udgifterne for Statskassen forøges, og den Udskrevne paalægges en større Byrde, navnlig derved, at Stillingssummen bliver høiere, naar han skal møde paa et fjernere, i Stedet for paa det nærmere Garnisonssted.

19) (10 ad 12 a ad a). Af de forlangte Rd. 7,265 54 f. foreslaaes kun bevilget Rd. 7 48 f., der er 3 Dages Diater til en Auditør for en Tjenestereise, hvorimod Resten Rd. 7,258 6 f., udskydes som en Regnskabspost.

20) (. . . b ad h). Under denne Post er indbefattet Rd. 3,079 73¹/₂ f., der for Størstedelen er Godtgjørelse for Befordringer i Krigsaarene. Af Restbeløbet Rd. 12,890 41 f. ere Rd. 2,737 34 f. betalte til Marineministeriet for 2 Dampskibe til at føre Rekrutter til Garnisons- eller Cantonnementssteder; forøvrigt hidrører denne betydelige Overskridelse „fra Cantonnementsforholdene i Hertugdømmerne, der have fremkaldt Befordringer af et større Omfang end under almindelige Forhold, til hvilke Befordringer Jernbanerne i Holsteen og Lauenborg fortrinvis ere benyttede, for at undgaae Udskrivning af Befordringer af Landet.“ Udvalget vil ikke foreslaae, at det saaledes anvendte Beløb negtes bevilget, da den hele Opgjørelse vilde blive meget vanskelig, men det maa gjøres opmærksom paa, at Ministeriets Fremgangsmaade, der i visse Henseender kan være meget hensigtsmæssig, viser, at der bør skee en Forandring i den bestaaende Lovgivning om Rejser, naar man dog ikke vil eller kan overholde den; thi medens man i Kongeriget uden Godtgjørelse har maattet udrede overordentlige Befordringer, maa man nu betale $\frac{1}{3}$ af Befordringer i Holsteen og Lauenborg paa Jernbanerne, hvoraf i alt Fald en Deel ikke burde falde Kongeriget til Byrde. Det maa derhos beklages, at en Overskridelse, der allerede begyndte i November 1853, ikke tidligere er fremkommet for Rigsdagen.

21) (11 ad 13 a ad a, b ad b, c ad c). Som Grund til Størstedelen af disse betydelige Overskridelser anføres i Anmærkningerne, at Udgifterne til Mundering m. v. i og efter Krigsaarene maatte være usikre, da „Munderingsfagerne for de forskjellige Cadres ikke under Krigsaarene vare givne nogen bestemt Termin“, en saadan blev først fastsat i 1853 (i Anmærkningerne staaer af en Feiltagelse 1852). Idet Udvalget tilraader at bevilge Beløbet, maa det dog bemærke, at Manglen paa fornuftig Deconomie ved Siden af underordnede Betjentes Uorden og Uredelighed, hvorpaa man nu har faaet afgjørende Beviser, maae have spillet en meget væsentlig Rolle ved disse Overskridelser.